

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Silentium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A Quoniam, inquit interpres, antiquis mos erat somnum captantibus victimarum linguas adolere Mercurio, propinatisque crateribus vinum superlibare, idque ex antiqua Philosophia: quandoquidem sermo esse Mercurius perhibetur, cuius instrumentum est lingua, quæ quidem somno incidente quiescit tacita. Atque hinc repertum est eam adolere Mercurio, quod & Homerus ipse tetigit, γλώσσας Hom. Iliad. δὲ ἐν πυρὶ βάλων, Linguas imponit in ignem. Qui vero fabulas confectantur, historiam huiusmodi à lib. 3. Direchida in Megaricis traditam recitare solent. Alchatoem Pelopis ob Chryssippi cædem in exilium actum, peregre profectum, ut alibi verso solo degeret. Accidisse vero ut Leoni feret obviam, qui Megara devastabat, in quem & alii complures à Megarensium Rege missi fuerant: sed Alchatoem aggressus feram, eam conficit, linguasque ejus in ara posita, Megara e vestigio reversus est, cumque ii, quia Rege missi fuerant, nunciassent se monstrum debellasse, Alchatoem feram elinguem ostendens, mendacii eos redarguit. Atque hic apud Megarenses institutum ajunt, ut sacrificiis quæ fierent in posterum, linguæ aris imponerentur. Philochorus libro de sacrificiis ea de causa linguas Mercurio adoleri dicit quoniam in corpore pars optima sit, quæque sibi rerum vendicat principatum.

B SILENTIUM. CAP. XLIII.

A dæmus & illud ex Homero, præcisas linguas indicium esse silentii: ille enim, ut nos is, ait, ἀδὲν Hom. Odyss. ἄγε τίμωσεν γλώσσας, jamdudum incidite linguas, pro, Silentium capeffite, ut interpretes exponunt. Quo quidem admisso omine, cum jam satis superque nugatus fuero, oportune mihi silentium imperabo. Tu vero, mi Patruæ, omnis suscepto joco: At nolim, respondisti, virum tam probum, tam modestum, tam eruditum, in abscissæ linguæ turpissimam ignominiam incidere: siquidem ea præcisâ in Divinis literis, impurum indicat hominem, qui fordidam, nefariam ac profligatissimam vitam vivat: atque ideo repellatur sacris, ab omni piorum moderatorumque; hominum conventu turpiter & ignominiose rejectus, de quo David: Peccatori autem dixit Deus: Quare tu enarras justitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum? Tu vero odisti disciplinam: & quæ sequuntur. Quod vero conjectas in ignem linguas apud Homerum citasti, nostras cuperem ego in flammam eam injiceremus, quam Astartor nofter accendit, cum XII. comites ab eo electi, afflati sunt, igneis linguis

C ab ignis cujusque vertice promicantibus. Huiusmodi enim linguæ splendore tanto conspicuæ, omnino significarunt eam orationis vehementiam, ardorem illum, illamque fandi vim cœlitus illis affuturam, ut, quæ à divino Magistro præcepta acceperant, per universum mox terrarum orbem persuasibili (penetrat enim ignis) sermone disseminarent, sanctissimisque monitis mortale genus incenderent, aberrantesque late mentes, & incitiâ torpore frigescentes, pietatis ardore succensas, ad hostiæ puræ atque immaculatæ sacrum incitarent, essetque eorum fulgurum sonitus in omnem terram exiturus: sonitus, inquam, fulgentium earum linguarum, quas ad incudem fabricatas diceret Pindarus, qui linguam ferream, Pythiis, veritatis indicium ponit: ἀψευδῆς ἡ πρὸς ἀκμῶνι γάλακτος γλώσσα. Nam dubio procul lingua si fabricata fuerit ad incudem: ferrea erit; si ferrea, solidissima firmitatis. Mendacia enim imbecilla sunt, quia tempus veritatem in lucem adducit, atque ita mendacium evanescit. Sane quidem hodie ut vulgo dicitur Veritatem ad malleum durare, quod idem fere est, quod Pindarus. Ad incudem dixit. Possent autem alia multa sermone super hoc examinari, atque hinc ad Apollinis plectra, & multiplices Musarum choros sterni via, si præcipuè dentes ad linguam socii conferantur: sed quoniam ego jam edentulus nullam eis amplius gratiam debeo, cur mihi sit pro eis laborandum nusquam video. Præter hæc, cum reliqua linguæ disputatio de gustu nos appellet, eaque sit potius Physica quam Historica, ad Leoniceum hæc meo calculo transfulerim, Conferre reliqui, neque invitus ille ita loqui cœpit.

DE GUSTU. CAP. XLIV.

N Empe, ut susceptum prosequar argumentum, si de oculis, de auribus, de naribus, quid præstare queant, disserimus, gustus quoque his accedit, seque tractari postulat, ne per ignominiam præteritus videatur. Est autem hic duplex apud Ægyptios, quorum Sacerdotes si delibatum aliquid leviter, neque tamen plenus gustatum significare vellent, hieroglyphicum linguæ inter pri-